

ANALYS

Förslag på åtgärder mot kringgåenden av sanktioner

2024

Sammanfattning

Kommerskollegium kan konstatera att de allra flesta EU-länders varuexport till Ryssland har minskat kraftigt sedan Rysslands fullskaliga invasion av Ukraina inleddes. Vidare kan kollegiet konstatera att exporten till vissa länder i Rysslands geografiska närhet har ökat kraftigt. Dessa länder har sedan i sin tur ökat sin export till Ryssland. Kommerskollegium menar att det är högst sannolikt att det förekommer betydande kringgåenden av EU:s sanktioner.

Utrikesdepartementet har ombett Kommerskollegium att föreslå åtgärder för att identifiera och förhindra kringgående av EU:s sanktioner vid export.

Kommerskollegium föreslår åtgärder på följande tre områden:

Kontroll av efterlevnaden

- Ett tydligt uppdrag till brottsbekämpande myndigheter att prioritera sanktionsbrott.
- Skapa en särskilt utpekad arbetsgrupp med öronmärkta resurser hos en av tillsynsmyndigheterna som också får i uppdrag att leda arbetet i samverkan med andra inblandade myndigheter.
- Kriminalisera försök till sanktionsbrott.
- Inför kraftiga företagsböter i stället för att straffa enskilda personer relativt långt ner i företagets hierarki.
- Riktade informationsinsatser till de företag vars varor misstänks hitta nya vägar in till Ryssland.
- Fördjupad kontroll av företag med störst risk för kringgående för att ytterligare sätta fokus på vikten av kontroll över försäljningsleden, så kallad ”due diligence”.

Varubilagor i EU:s sanktionsförfordningar

- Lägg förbud på bredare varukategorier.
- Reducera och invertera varubilagorna till en begränsad uppsättning tillåtna varukoder, exempelvis livsmedel och mediciner.
- Utöka exportrestriktionerna för Belarus så att de överensstämmer med de som gäller för Ryssland.

Slutanvändarintyg

- Strama upp systemet med slutanvändarintyg med krav på efterkontroller och åtgärder från exporterande företag mot köpare som bryter mot avtal om vidareförsäljning.
- Inför ännu striktare krav för de känsligaste varorna.
- Inför EU-gemensam tillämpning av slutanvändarintyg vid export till riskländer.

Innehåll

Sammanfattning	2
Inledning och bakgrund	4
Nulägesbeskrivning och förslag på åtgärder	5
Kontrollen av efterlevnaden.....	5
Förslag på åtgärder för en bättre efterlevnad av sanktionerna	7
Förändrade varubilagor i EU:s sanktionsförordningar.....	8
Förslag på åtgärder på förändringar av varubilagor i EU:s sanktionsförordningar	10
Slutanvändarintygen	10
Förslag på åtgärder för slutanvändarintyg.....	11

Utredare: Karl Ekenstaf och Nils Norell, Kommerskollegium.

I den slutliga handläggningen har även kommerseråden Michael Koch och Katarina Friskman, ämnesrådet Petter Stålenheim, samt utredarna Magnus Andersson och Björn Strenger, deltagit.

Inledning och bakgrund

Sedan Rysslands fullskaliga invasion av Ukraina har EU hittills infört tolv sanktionspaket. Syftet med dessa är att försvaga Rysslands förmåga att finansiera kriget och skapa ekonomiska och politiska kostnader för landet, samt försöka hindra rysk försvarsindustri att fortsatt kunna förse ryska styrkor med materiel. Medan de första sanktionspaketen främst fokuserade på att öka åtgärdernas omfattning, har de senaste paketen haft ett tydligare fokus på att se till att sanktionerna följs. Utöver det kan nämnas att EU i januari 2023 tillsatte David O’Sullivan med särskilt ansvar för efterlevnad av sanktionerna.

Kommerskollegium kan konstatera att EU-ländernas handelsmönster har förändrats efter Rysslands fullskaliga invasion av Ukraina. Exporten och importen till och från Ryssland har minskat kraftigt. Detta visar att sanktionerna tydligt påverkar handelsströmmar och har gjort det svårare och dyrare för Ryssland att få tillgång till varor och tjänster. Ur det perspektivet har sanktionerna den effekt man eftersträvar.

Vi kan samtidigt se att EU-ländernas export till vissa andra länder i Rysslands närhet har ökat. Vi ser också att dessa länder i sin tur ökat sin export till Ryssland – både mätt i värde och sett till antalet exporterade varor. Vi kan också konstatera att denna utveckling är tydligare för varor som är belagda med någon form av sanktion än de varor som inte är det. Alternativa förklaringar, såsom prisökningar, nya produktionsförutsättningar och logistikmönster, kan inte förklara hela utvecklingen. Kommerskollegium menar därför att det är högst sannolikt att det förekommer betydande kringgåenden av EU:s sanktioner¹. Denna bild stärks också av analyser från andra medlemsstater, granskningar i massmedia, information som delats i OECD-kretsen, och kontinuerlig rapportering ifrån Europeiska kommissionen.

Mot bakgrund av bland annat detta har Utrikesdepartementet den 29 november efterfrågat (Dnr. 2023/01196-6) förslag från Kommerskollegium på operativa åtgärder att vidta, både på nationell nivå och på EU-nivå, för att identifiera och motverka eventuellt kringgående av sanktionerna mot Ryssland.

Kommerskollegium har sedan 2012 i sin instruktion i uppdrag att hantera vissa sanktionsfrågor som definierats i olika regeringsbeslut. Genom detta uppdrag har Kommerskollegium haft kontakt med andra medlemsstater, andra svenska myndigheter, företag och allmänhet. Även om Kommerskollegiums uppdrag

¹ Kringgående betecknar här det faktum att varor från Sverige och övriga EU tycks hamna i Ryssland via tredje land. Kringgående är inte detsamma som att sanktionsbrott har begåtts för kringgåendet kan ha skett trots att exportörer vidtagit rimliga åtgärder i samband med exporten. Samtidigt kan det inte uteslutas att en del av kringgåendet är en följd av att ett sanktionsbrott har begåtts, dvs en exportör har varit medveten om att varornas slutdestination är Ryssland eller Belarus.

som myndighet i huvudsak är att följa handelsutvecklingen och handlägga ansökningar om undantag från sanktionerna², har myndigheten inblick i arbetet med att implementera och kontrollera efterlevnaden av EU:s sanktionslagstiftning.

Kommerskollegium har mot bakgrund av myndighetens kärnuppdrag och uppdragets omfattning inte utrett nedan föreslagna åtgärder i detalj. Denna promemoria beskriver hur vi uppfattar rådande sanktionsregelverk vid varuexport samt förslag på vilka eventuella åtgärder som skulle kunna vidtas för att få en mer effektiv efterlevnad av sanktionerna. Kommerskollegium har under arbetets gång haft dialog med och tagit in synpunkter från ISP, Tullverket, Östekonomiska Institutet (SITE) vid Handelshögskolan, samt Kyiv School of Economics (KSE).

Nulägesbeskrivning och förslag på åtgärder

Nedan finns förslag på tre områden där implementering och efterlevnad potentiellt skulle kunna justeras för att fungera mer effektivt. Dessa tre områden innefattar kontrollen av efterlevnaden, problematiken med slutanvändarintyg, och sanktionsförordningarnas bilagor med varukoder. Alla listade åtgärder kan rimligtvis inte införas samtidigt, utan bör i stället ses som förslag med olika hög ambitionsnivå. Vissa förändringar kräver enhällighet på EU-nivå medan andra gäller justeringar av arbetsätt på nationell nivå.

Kontrollen av efterlevnaden

När det gäller arbetet med sanktioner i Sverige är såväl implementering som tillsynen av sanktionsefterlevnad delegerad till ett relativt stort antal myndigheter med tydligt avgränsade uppdrag. Detta behöver under normala omständigheter inte innebära problem, men i en situation där sanktionerna är så pass omfattande som i dagens läge är det svårt att få till ett sammanhållet och etablerat sätt att arbeta effektivt med att förhindra kringgående av sanktioner.

När det gäller de allra känsligaste varorna för rysk teknikanskaffning har Säkerhetspolisen tillsammans med bland annat ISP, Tullverket och FOI samordning och ett tätt samarbete³. Kommerskollegium har inte uppfattat att det i dagsläget sker något samordnat arbete när det gäller övriga varor som är belagda med sanktioner och som faller under andra brottsbekämpande myndigheters (Polismyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Tullverket och

² För mer information om Kommerskollegiums arbete med sanktionerna mot Ryssland – se: <https://www.kommerskollegium.se/importera--exportera/handla-utanfor-eu/undantag-fran-exportforbud/internationella-sanktioner/sanktioner-mot-ryssland/>

³ Säkerhetspolisen (hämtad 2024-02-08): [Icke-spridning - Säkerhetspolisen \(sakerhetspolisen.se\)](#)

Åklagarmyndigheten) tillsynsområde. Därutöver har det, såvitt Kommerskollegium vet, inletts mycket få eller inga förundersökningar om sanktionsbrott i Sverige.

För att dessa myndigheter ska prioritera sanktionsbrottutredningar behövs ett tydligt uppdrag att så ska ske. En annan förutsättning för att brottsbekämpande myndigheter ska kunna arbeta effektivt och långsiktigt med ett sådant uppdrag är att det krävs expertis från myndigheter med kompetens och erfarenhet från sanktionsområdet. Ett sådant myndighetsgemensamt arbetssätt föreslås också i EU:s nya sanktionsbrottsdirektiv.⁴

Med nuvarande lagstiftning är det svårt att bevisa sanktionsbrott. Exempelvis är det få säljare och köpare som öppet gör upp om ett kringgående av sanktionerna. I stället är det mer troligt att en säljare ibland kan vara mer eller mindre medveten om att en köpare i tredje land inte är slutkunden. Det går således att visa upp korrekt dokumentation med slutanvändarintyg trots att säljaren kan vara väl medveten om att varorna hamnar i Ryssland. Det är också känt att det finns mellanhänder i tredjeland som använder sofistikerade upplägg för att kringgå sanktioner.⁵

Idag är det i svensk lagstiftning inte förbjudet att försöka begå sanktionsbrott vid export av varor. Exempelvis kan en exportör idag ange en felaktig varukod i syfte att exportera en förbjuden produkt till Ryssland. Om Tullverket upptäcker detta betraktas det som försök till sanktionsbrott och är inte straffbart. Om Tullverket inte upptäcker det kan varan skickas i väg och det blir potentiellt ett sanktionsbrott som troligen blir svårt att bevisa i efterhand.

För att öka fokus på sanktionsbrott kan man tänka sig flera tillvägagångssätt. Ett sätt är att justera straffsatserna för sanktionsbrott. Det är därför positivt att det ovan nämnda kommande sanktionsbrottsdirektivet kommer att harmonisera lagstiftningen gällande bland annat minimistraff, kriminalisering av försök och samverkan mellan nationella myndigheter. Den svenska utredningen (UD 2023:01) under ledning av Petter Asp, som ska implementera EU-direktivet, kommer även att se över straffsatserna och deras påverkan för den svenska sanktionsefterlevnaden.⁶ Kommerskollegium har ingen anledning att förekomma den utredningen gällande straffsatsen men ser fördelar om ansvaret för sanktionsbrott också kunde medföra företagsbot. Detta

⁴ Se den föreslagna artikel 13 i EU-kommissionens slutliga förslag till [Europaparlamentet och Rådets direktiv om fastställandet av brottsrekvisit och påföljder med avseende på överträdelser av unionens restriktiva åtgärder](#) COM(2022) 684 final (Sanktionsbrottsdirektivet)

⁵ Säkerhetspolisen (2024): https://sakerhetspolisen.se/download/18.3baf70bf187108c7cf03fa/1681719273888/Rysk_teknikanskafning.pdf

⁶ 2023 års sanktionsutredning (UD 2023:01): https://www.riksdagen.se/sv/dokument-och-lagar/dokument/kommitteberattelse/2023-ars-sanktionsutredning-ud-202301_hbb2ud01/

skulle kunna till skillnad från nu flytta fokus från enskilda medarbetare till incitament hos företaget som helhet till vissa affärer. Ett sådant förslag tycks ligga i linje med EU:s sanktionsbrottsdirektiv där det finns krav på att juridiska personer också ska kunna hållas ansvariga för sanktionsbrott.⁷

Ett annat angreppssätt för att komma åt kringgående av sanktioner vid varuexport är att arbeta med riktade insatser. Exempel på detta kan hämtas från Danmark där Erhvervsstyrelsen gjort riktade utskick till företagsledningar på de företag som efter sanktionernas införande har minskat sin export till Ryssland men också ökat den betydligt till kringliggande länder. I utskicket betonar man ansvaret för det enskilda företaget att följa sanktionslagstiftningen med särskilt fokus på sina försäljningsled och slutanvändning. Förutom att avskräcka var syftet med det här att förhindra företagens möjlighet att i en eventuell sanktionsbrottutredning hävda att man var ovetande om sanktionsregler och hur kringgående fungerar.

Utöver detta förslag bör ett system införas så att de företag som särskilt sticker ut i en riskmodell ombeds förklara vad den kraftiga förändringen i handelsmönstren beror på, samt skyldighet att visa att man har vidtagit tillräckliga åtgärder för att se till att varor inte hamnar i Ryssland. Detta förslag skulle sätta ytterligare fokus på företagens ansvar över dess försäljningsled, så kallad ”due diligence”. Även detta tillvägagångssätt har provats i Danmark.

Förslag på åtgärder för en bättre efterlevnad av sanktionerna

- Ett tydligt uppdrag till brottsbekämpande myndigheter att prioritera sanktionsbrott.
- Skapa en särskilt utpekad arbetsgrupp med öronmärkta resurser hos en av tillsynsmyndigheterna som också får i uppdrag att leda arbetet i samverkan med andra inblandade myndigheter.
- Kriminalisera försök till sanktionsbrott.
- Inför kraftiga företagsböter i stället för att straffa enskilda personer relativt långt ner i företagets hierarki.
- Riktade informationsinsatser till de företag vars varor misstänks hitta nya vägar in till Ryssland.
- Fördjupad kontroll av företag med störst risk för kringgående för att ytterligare sätta fokus på vikten av kontroll över försäljningsleden, så kallad ”due diligence”.

⁷ Se artikel 6 i det föreslagna sanktionsbrottsdirektivet.

Förändrade varubilagor i EU:s sanktionsförordningar

Idag anger varubilagorna till EU:s sanktionsförordningar vilka varor som är förbjudna att exportera och importera till och från Ryssland. Eftersom en stor del av både regelefterlevnad samt tolkning ligger på enskilda företag riskerar det att uppstå misstag. I förhållande till varor omfattar exportrestriktioner de varukoder i tulltaxan som återfinns i respektive bilaga till förordningarna. Utöver detta är varukoderna, så kallade HS/KN-nummer, ofta väldigt specifika och anges på fyra- till åttaställig nivå.

Dessutom är exportrestriktioner beroende av hur varan ska klassas enligt den gemensamma tulltaxan. Detta gör att det i vissa enskilda fall kan vara svårt för parter att redan på avtalsstadiet säkert veta om exportrestriktioner är tillämpliga eftersom varan ännu inte tullbehandlats för export. Ett annat problem är att en vara kan omfattas av flera olika KN-nummer och att varor förts till bilagorna vid olika tidpunkter. För dessa varor kan det dock för vissa ändamål vara möjligt att ansöka om undantag för att exportera varor till Ryssland. De här ändamålen är breda och ibland svårdefinierade.

Vidare kan även tilläggas problematiken med de varor som bedöms enligt den så kallade utökade PDA -listan.^{8,9} Denna lista kompletterar ordinarie PDA-förordning och bedömningen vad som omfattas är liknande. Här görs inte en bedömning enligt HS/KN-nummer utan i stället från deskriptiva texter och tekniska parametrar.

Sammantaget gör nuvarande system att det är svårt att navigera bland specifika varukoder, tolka vad som omfattas och identifiera om ett undantag är tillämpligt. Detta kan säkerligen leda till så kallad ”over-compliance”¹⁰ vilket ofta blir en följd av sanktionerna. Samtidigt kan det finnas företag som råkar göra fel eller chansar på grund av komplexiteten.

I och med att varukoderna är så pass detaljerade kan en exportör som fått nej för en specifik varukod komma tillbaka till Tullverket i ett senare exportärendet med en snarlik varukod som är tillåten. Den automatiska kontrollen av varukoden riskerar då att inte stoppa försändelsen och därmed finns en viss risk att ett sådant här upplägg lyckas. För att förhindra ett sådant här upplägg krävs fler fysiska kontroller av export, vilket vore kostsamt.

⁸ PDA står för produkter med dubbla användningsområden. Se ”PDA-förordningen”, [Förordning \(EU\) 2021/821 om upprättande av en unionsordning för kontroll av export, förmedling, transitering och överföring av samt tekniskt bistånd för produkter med dubbla användningsområden](#).

⁹ Se bilaga VII i [Förordning \(EU\) nr 833/2014 om restriktiva åtgärder mot bakgrund av Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina \(konsoliderad\)](#)

¹⁰ Att företag överdriver efterlevnaden av sanktioner för att minska de rättsliga eller affärsmässiga risker som är förknippade med överträdelse av sanktionslagstiftningen.

En alternativ åtgärd vore att utöka förbud och restriktioner så att de omfattar bredare varukategorier. I dag kan en viss vara av aluminium vara tillåten att exportera till Ryssland, medan en annan aluminiumvara är belagd med restriktion. För att exemplifiera är i dag varukod 7605 ”Tråd av aluminium” belagd med förbud medan 7604 ”Stång och profiler av aluminium” är tillåten¹¹. Ett utökat förbud skulle utan omsvep förbjuda 76 ”Aluminium och varor av aluminium”.

En önskad konsekvens av att exportrestriktionerna mot Ryssland utökas skulle kunna vara att kringgåendet via tredjeland ökar. Förslaget bör ändå övervägas tillsammans med förslag om att försvåra kringgående.

En alternativ åtgärd men desto tydligare – både för företag och myndigheter – vore att invertera och reducera varubilagorna och, till skillnad från i dag, endast ange en begränsad uppsättning tillåtna varukoder, såsom livsmedel och mediciner. Detta skulle skicka en tydligare signal om att den allra mesta handeln med Ryssland är stoppad så länge kriget pågår.

Avslutningsvis finns det idag en stor mängd varor som är förbjudna att exportera till Ryssland men som fortfarande tillåtna att exportera till Belarus.¹² För svenskt vidkommande är denna diskrepans och eventuella kringgåenden via Belarus nödvändigtvis inte ett stort problem eftersom svenska företag nästintill har slutat att exportera varor till landet. Detta är dock inte fallet för andra medlemsstater och det är, med tanke på Rysslands stora inflytande i landet och dess gemensamma tullunion, högst sannolikt att det sker omfattande kringgående genom Belarus. I sammanhanget kan också tilläggas att EU:s export till Belarus mätt i värde ökade under året 2023 och uppgick till cirka 8,1 miljarder euro. Detta kan jämföras med åren 2022 och 2021 då värdet var 6,6 respektive 6,9 miljarder euro.¹³ Detta behöver inte nödvändigtvis innebära att hela den här ökningen innebär kringgående av sanktionerna mot Ryssland, men med tanke på skillnaden på omfattningen bland varubilagorna, landets politiska vägval, samt den gemensamma tullunionen, bör de restriktioner för varor som gäller för Ryssland också omfatta Belarus.

¹¹ Exemplet är hämtat ifrån bilaga XXIII i [förordning 833/2014](#) där varor som särskilt kan bidra till att stärka Rysslands industriella kapacitet listas.

¹² [Förordning nr 765/2006 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Belarus och Belarus inblandning i Rysslands aggression mot Ukraina \(konsoliderad\)](#)

¹³ Statistiken är hämtad från Eurostat: https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/ds-045409_custom_9892541/default/table?lang=en

Förslag på åtgärder på förändringar av varubilagor i EU:s sanktionsförordningar

- Lägga förbud på bredare varukategorier.
- Reducera och invertera varubilagorna till en begränsad uppsättning tillåtna varukoder, såsom livsmedel och mediciner.
- Utöka exportrestriktioner för Belarus så att de överensstämmer med de som gäller för Ryssland.

Slutanvändarintygen

För att få exportera en vara som är belagd med restriktiva åtgärder behövs ibland ett slutanvändarintyg för att säkerställa att användare och användning inte bryter mot regelverk, i detta fall EU:s sanktionslagstiftning. Något förenklat innebär intyget en försäkran om att varan ska användas på ett specifikt sätt och inte vidareförsäljas till exempelvis Ryssland. Exportören visar då upp intyget för bemyndigad myndighet i samband med ansökan om undantag från exportförbud samt för Tullverket innan varan skickas i väg. Detta system har tidigare endast omfattat särskilda, strategiska varor men har sedan sanktionerna gentemot Ryssland utökats till att gälla allt fler produktkategorier.

En utmaning med detta system är att det är praktiskt och juridiskt komplicerat att kontrollera att användningen sker på intygat sätt och/eller att varan fortfarande finns hos slutanvändaren enligt intyget. Det är praktiskt svårt eftersom det, i avsaknad av digital övervakning av en vara, är väldigt resurskrävande för kontrollerande myndigheter att resa runt i mottagarländer för att säkerställa användningen enligt intyg och att varan finns kvar i landet. Vidare kan det bli problem med jurisdiktion vilket gör att tillsynen kommer baseras på frivillighet i de flesta fall.

Även ur ett företagsperspektiv finns det problem med slutanvändarintyg. Dels är det svårt att i EU stämma en kund i tredje land som i strid med ett ingånget avtal skickat sanktionsvaror till Ryssland, och dels saknas det tydliga incitament för en exportör som upptäcker att kunden i tredje land sålt varan vidare i strid med slutanvändarintyget. Detta då det innebär att man riktar ljuset mot både sin kund och i förlängningen sin egen bristande kontroll.

Visserligen har det i det tolfte sanktionspaketet för vissa produkter införts ett särskilt anmälningskrav när man som säljare fått vetskap om att vidareexport skett, samt förpliktigande att införa genomförbara lämpliga rättsmedel i kontrakten med motpart.¹⁴ Dock omfattar detta endast ett begränsat antal varor,

¹⁴ Se den nya artikel 12g i [Rådets förordning \(EU\) 2023/2878 av den 18 december 2023 om ändring av förordning \(EU\) nr 833/2014 om restriktiva åtgärder mot bakgrund av Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina](#)

medan det för de allra flesta varor inte finns mer än en allmän förväntan om att sanktionsbrott ska anmälas.

Risken med detta system är att företag och kontrollerande instanser förlitar sig på olika former av intyg och dokumentation som för en importör enkelt kan utfärdas utan kontroll av de faktiska omständigheterna. Slutanvändarintyget kan därför i många fall komma att fungera som en falsk trygghet för såväl företag som kontrollerande myndigheter snarare än ett effektivt hinder för kringgåenden. För att utforma ett sådant förslag kan inspiration hämtas från krigsmaterielområdet där kontroller tillåts ske i annat land.

Ovan nämnda problem till trots är slutanvändarintyget en av få nuvarande konkreta verktyg som finns till hands för att i någon mån stävja kringgående av restriktiva åtgärder vid export. Systemet med slutanvändarintyg skulle därför kunna justeras genom att införa krav på efterkontroller och åtgärder från exporterande företag mot köpare som bryter mot avtal om vidareförsäljning. För de allra känsligaste varorna bör ännu striktare krav övervägas.

I dag kräver Tullverket slutanvändarintyg även vid export till vissa utpekade tredjeländer som det inte finns sanktioner riktade mot. Det här arbetssättet tillämpas inte av alla EU:s tullmyndigheter. Ur ett konkurrensperspektiv kan det här skapa problem om det bara tillämpas av vissa enskilda medlemsstater. Delvis på grund detta men kanske främst för att få mera enhetlighet och ett starkare sanktionsinstrument bör detta arbetssätt vara EU-gemensamt.

Förslag på åtgärder för slutanvändarintyg

- Strama upp systemet med slutanvändarintyg med krav på efterkontroller och åtgärder från exporterande företag mot köpare som bryter mot avtal om vidareförsäljning.
- Inför ännu striktare krav för de känsligaste varorna.
- Inför EU-gemensam tillämpning av slutanvändarintyg vid export till riskländer.

Kommerskollegium är Sveriges myndighet för utrikeshandel, EU:s inre marknad och handelspolitik. Vår uppgift är att förbättra möjligheterna för internationell handel med utgångspunkt i öppenhet, klara spelregler och fri rörlighet på EU:s inre marknad.

Målet för vårt arbete är att bidra till en väl fungerande inre marknad, en extern handelspolitik i EU som bygger på frihandel samt ett öppet och starkt multilateralt handelssystem.

Vi förser regeringen med beslutsunderlag, utredningar och yttranden samt deltar i internationella möten och förhandlingar.

Kommerskollegiums Solvitcenter hjälper företag och privatpersoner som stöter på problem med den fria rörligheten. Vi är också värd för flera nätverk med näringslivsorganisationer och myndigheter som syftar till att utveckla förutsättningarna för handeln.

I vår roll som handelsmyndighet ingår dessutom att ge stöd till utvecklingsländer genom handelsrelaterat utvecklingssamarbete. Det sker bland annat genom kontaktpunkten Open Trade Gate Sweden som bistår exportörer från utvecklingsländer i deras handel med Sverige och EU.

Med våra utredningar och rapporter vill vi öka kunskapen om handelns betydelse för samhällsekonomin och för en global hållbar utveckling.

Kommerskollegium, februari 2024. ISBN: 978-91-89742-28-4

Kommerskollegium
National Board of Trade Sweden

Box 6803, 113 86 Stockholm
Telefon +46 8 690 48 00
Epost registrator@kommerskollegium.se
www.kommerskollegium.se